

WÕTA ja LOE!

№ 16. — 2. aastakäik.

Üks till.

Milliseid tagajärgi võib tuua üks väike kõrvalhüpe õigelt teelt! Vanad roomlased ütlesid: „principiis obsta!“ s. o. hoiu alguse eest. See maksab kõige kahtlase ja paha kohta, kuigi see algus, esimene samm, olekski õige väike. Beetrust viis ta walesamm Kristuse salgamisele.

Üks reisija jutustab: „Hollandis näidati mulle wangikongi, milles inkwiitsiooni ajal ketserisi seeläbi piinati ja surmati, et ülevalt selleks asetatud weepaagist iga sekund üks weetilk alla langes piinatava pähe. Õnnetu märter seoti nii finni, et ta ei wõinud liigutada ühtki liiget, waid pidi istuma liikumata ühel kiwil, kuna iga sekundi järele ta pealaele langes üks weetilk — täpselt samale paigale. Esimese päewa lõpul algas tugew peawalu. Teise päewa lõpul tundis õnnetu, nagu oleks talle raske haamriga pähe taotud. Unetus suurendas ihu ja hinge õndseid piinu. Kolmanda päewa õhtuks oli hukkamõistetud nagu hullumeelne — võib olla isegi päris hullunud. Ta karjus ja raputas end firjeldamatus ahastuses ja saatuses. Neljanda päewa jooksul lõpetas wiimati surm hirmsad piinad ja ahastuse.

Minult üks väike till! Kuid milline mõju!

Esimene till, esimene väike ülekohtu samm Jumala wõi inimeste wastu. Kuid esimene kord pole wiimane kord. Uued ja uued kõrvalkalduused, need on kui need allakukkunud weetilgad, mis wiimaks wafaralöökidena purustawad eluõnne ja kõik, mis kord olnud wäärtuslik, isegi wiimaks mõistuse wõimwad rööwida.

Üks pits wiina, — ja sünniwa joomarid. Üks ainuke kergemeelne järelandmine kõlblisel alal ja on kadunud endawalitsemine, ning awatud wäraw laiale teele — hirmsaid haigusi ihus kandes. Mõnelgi lähed nagu sel teenijatüdrukul Wiinis, kes kord oma peremehe järelt wõttis 10 hellerit, mõeldes: see on ju nii väike raha. Sellele järgnes üks kirjamargi näppamine. Kuidagi tuli see aga awalikuks ja peremees ei wõinud enam usaldada oma teenijat, waid saatis ta minema. See mõjus nii tüdrukule, et ta enda elu lõpetas. Mõelgem: Minult 10 hellerit ja tagajärg — enesetapp! Balju sarnaseid wäikeid asju põhjustawad põhjamineku. Mis oli esimese inimese sügawa languse põhjus? „Ewa wõttis õuna ja sõi ning andis ka mehele, kes ka sõi.“ Minult üks õun — üks ainus maitsemine ja seda tuli maksta nii suure hinnaga: pifaratega, ahastusega, needusega ja wäljaajamisega paradiisist. Wäikesed patud saadawad inimhinge niisama hästi hukka, kui suured.

On ainult üks päästmine. Pööra Issanda Jeesuse poole, lahti veldes pattudest, ja anna oma elu talle — siis wabastab ta sind. Wõta vastu usus päästmine. Jeesuse veri puhastab ja wabastab kõigist pattudest. Kutta päästa oma hinge!

Õige kohus.

Kui keegi misjonär Indias tänaval kuulutas, küsis ta „kääst üks bramin:

„Kui inimene kuradist sai kiusatud patule, siis oli see ülekohus, et Jumal ka inimest karistas.“

„Kuulge ühte lugu!“ vastas misjonär. „Jalutu ja pime läksid puuwilja aeda wargile. Kuid kuidas sellega korda saada? Pime wõttis jalutu kukile ja nii warastasid nad. Kui ata omanik seda märkas, kaebas ta nad kohtusse. Kuid kumbgi ei wõtnud süüd omaks. Jalutu ütles: „Ma olen ju jalutu, kuidas wõin ma puu otsa ronida? Pime ütles: „Ma ei näe ju midagi, kuidas saaksin ma neid warastada?“

Kohtunik ei lasknud aga petta. Ta karistas neid mõlemaid, veldes: „Teie olete üksteist warguses aidanud, seepärast peate mõlemad karistust kandma.“

Just samuti tegi Jumal õieti, kui ta neid mõlemaid kiusajat ja inimesi, kes olid endid lasknud saatanaist juhtida, karistas.“

Ükski ei saa end õigeks mõista kord kohtupäeval, et see wõi teine on süüdlane minu patustamisest ja languses. Ei — nii need, kes on meelitanud teisi patule, kui ka need, kes on teinud meelituse järele, langewad kohtu alla. Jumala kohtud on õiged.

Ei saanud saajasse jääda.

Astronom Mitchell, olles ametis ühel päeval päikese uurimisega, märkas, waadeldes teleskopi läbi loojenewat päikest, kuidas ilmus teleskobi nägemisringi mäeküngas, mis asetses 7 maili eemal. Ülewal mäekülkal oli palju suuri õunapuid ja ühel nendest olid ametis kaks poisit õuntewargusega, kuna kolmas wahti pidas, olles kindel selles, et keegi ei näe nende tegu. Aga seal seisis profesfor Mitchell 7 maili kaugusel, suur teleskopi film nende poole pööratud ning nägi igat nende liigutust nii selgelt, nagu oleks ta olnud nende juures puu all.

Ei jää midagi warjule siin elus, mida me teeme. Kui seda ka ükski inimese film ei näeks, siis näeb seda igawese Jumala film, kes meie elu jälgib. Seda ei takista ei kaugus ega pimedus, waid kõik on paljas ja awalik ta ees. Issigi meie mõtted loeb ta ära.

Ja ometi tegutsewad ja elawad inimesed, nagu oleks Jumal kurt wõi pime.

„Jehooma waatab taewast, ta näeb kõiki inimeste lapsi; oma kindlast ajemest waatab ta ükssilmi kõikide peale, kes maa peal elawad.“ Laul. 33 : 13—14.

Ainult seitse päewa!

Üks uni ja selle tagajärjed.

Charles M. Sheldon.

15

kui kahju tal on, et nii vähe tahtnud kaasa aidata. Sellepärast ta istus laua taha ja wäljendas kirjast kõik, mis tundis. Siis ta kirjutas veel raudteewalitsusele, mis muudatuseid tuleksid läbi wiia tööliliste kasuks.

Punkt 1. Tolm sepikodades ja poleerimisruumis on üleaarune. Mõlemise ruumi tuleks üles seada uus Englefielddi õhupuhastaja. Selle uuenduse kulud oleksid seltsile wäljeksed, kuid pikendaksid ja kergendaksid tööliliste elu. Hädatarwilik!

Punkt 2. Raudteewalitsus peaks tegema kõik selleks, et wähenendada pühapäewast tööd. Raubarongid seatagu nii, et wõimalikult vähe wajataks töölisti pühapäewal, reisirajate- ja lõbusõitjaterongid liikugu ainult äärmisel wajadusel.

Punkt 3. Katelde, retortide ja walamisofakonna järelwaatus sündigu wastu-
tawate eriteadlaste poolt, keda karistatakse, kui tuleb ette elukaotusi.

Punkt 4. Olid ettewaatusabinõud puudulised ja seeläbi tuli surmajuhumeid, peab walitsus majanduslikelt kindlustama mahajäänute seisukorda.

Hästi korraldatud raudteewalitsus pidagu hoolt, et ta ametnikkude ja tööliliste seas liiguksid mitu waimulikku, kes hoolitsewad nende hinge ja hea käekäigu eest.

Wiimase punkti alla härra Hardy kirjutas postskriptumi: Nende punktide elluwiiamiseks kõnelda härra B.-ga, tehaste mõjuwaima direktoriga.

Kell oli kolm. Lühike talwepäew hakkas kustuma. Masinaaruumis müriks suur aurumasin, ja see hakkas direktorit wäsitama. Tawaliselt oli ta läinud sel ajal oma klubisse, mänginud seal malet, wõi jällegi astunud muuseumi, mille järjekindel küllastaja ta oli.

Täna ta ei saanud lahti mõttest haawatule. ja ta läks neid küllastama. Ei iial enne tundunud talle nii suurena wahe nende pimedate, kitsaste töölismajaade ja tema enese ilusa maja wahel. Täna ta mõtleb nädala lõpule, mis ei leia teda rikkamana laibast nr. 760-das, ja ta kaalub tõsiselt, kuidas ta wõib oma rikkusega siin aidata, kuidas muuta tööliliste elu kergemaks ja õnnelikumaks. Ta leidis mehe, kes kaotanud filmad, omas woodis istumat, mängimas punklopikestest, mis lapjed talle toonud. Ra tema oli tugewa kehaehitusega, nagu ta wendki. Oli masendaw näha teda seal istumas kui last. Wend oli ta juures ja ütles talle: „Olaf, härra Hardy tuleb sind küllastama.“

„Hardy? Hardy?“ sõnas ta pahaselt. „Mis mul temaga asja?“

„Tema on see direktor, kes nii palju raha andis sinu jaoks.“

„Oh!“ hüüdis haige isefuguse ilmega, „ta fundis mind töötama pühapäewal; tema on süüdi, et kaotasin nägemise; ja on halb inimene, ma ei taha tasi midagi teada!“ Sellega pööras ta näo seina poole, ja ei teinud oma küllastajast enam wälja.

Wend ütles mõne sõna wabanduseks; härra Hardy aga wastas tafa: „Ära ütles enam midagi, olen kõik ära teeninud, mis ju wend ütles. Kuid ma soowiksin wäga, et Olaf andestaks mulle.“ Härra Hardy astus üsna woodi lähedale ja rääkis mehega lahkesti, nagu oleks ta teda ju ammu tunnud: „Ma olen teile kõigile üle-
lohtu teinud, kui seadsin isse pühapäewase töö, samuti ka sellega, et ei lastnud masinaid hästi üle waadata; seks ma tulingi, et sulle seba welda ja sulst paluda andestamist. Ma ei näe sind wast iial enam, kas ja ei tahaks anda mulle kae ja welda: „Wend, ma andestan sulle!“?

Sette lebas suur, tugew mees waikselt, siis aga sirutas ta oma suure pruuni kae ja ütles: „Jah, ma andestan. Ma õppisime seda Swendorffis wanast piiblist.“

Härra Hardy pani oma kae teise wäljasirutatud kätte, ja ta huuled liikusid alandlikus tänapalwes. Mis? Robert Hardy! On see sama mees, kes oli veel kahe päewa eest nii uhke, kes laitis oma kirikudõpetajat, kui see nõudis, et inimesed peaksid enam sarnanema Kristusele? Seisab ja tõesti siin waele mehe majas, kuhu ja kahe päewa eest ei oleks tulnud, ja palud andestamist kui wennalt Isandast? Jah, ja oled igawikule filma waadanud ja tead nüüd, mis on elu ja milline wäärtus hingel.

(Särgneb.)

Koosoleku laulud.

Wiifil: Oh waga Jumal, kes. 230.

Mis tänu mõistan ma, Oh Jeesand, sulle anda, Et kannatussega
Mind wõtsid kaua kanda? Kui tegin kõwerust Ja pattu rohkesti, Ja
wihastasin sind, Oh Jumal, kurjasti.

Küll suurest armust ja Mind janti armastasid, Ma käisin patu
teed, Sa siiski halastasid Küll wastuotksa ma Jäin patust pöörmata,
Ei nuhelnud mind ja, Waid wõtsid kannata.

Wõlad on makstud, waenlane löödud, Kristus on surunud, lepi-
tus tehtud, Hirmutab meid weel käst, patt ja surm Kõikidel' prii on
Jeesu arm!

Koor: Kõikidel'! Oh patune kuule! Kõikidel', Oh wend, öde
tule, Ta armu juure, puhasta end! Kristus on kallilt ostnud sind.
Kristus on ristas meie eest poonud. Jgawest õnne meile ta
toonud. „Tulge nüüd kõik!“ nii kõlab ta hääl, Kõikidel' annan
armu weel.”

Omalt wiifil. 383.

Mu jõud, sind tahan armastada Ei sõnaga, waid teoga, Sind
tahan ifka igatseda, Mu walguš, kõige wäega. Kuni ma elu lõpetan,
Sind, Jeesus, armastan.

Ma armastan sind, minu elu, Mu kõige parem sõber ja; Sind
ülendan, mu hinge ilu, Kii kaua kui weel hingam ma. Sind, Tall,
ma nõuan südamest, Et surid minu eest.

Wiifil: Wõitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Laſe mind, mu hinge Päästja, Sinu rinnal hingata, Siis kui
hädatuuled tõuswad, Lained tahtwad hukata.

Koor: Oh kui hea on su peal' loota, Sinu omaks anda
end. Mita, et wõin taewas saada Jgawesti näha sind.

Elutormides mind hoia, Kuni lõpeb waewatee; Wii mind kindla
ſadamasse, Hinge sulle pühitse!

„**Tee jõurikkale elule**“ ehk kuidas omandada Püha Waimu.
Tänapäewa usuelu põnewamaid küsimusi. Suure misjonimehe Stanley
Jonesi järele. Eluline ja igapäevane usklike tarwilik. Hind 10 f. Suu-
remal arvul à 8 f. Tellida toimetajalt.

Toimetaja Peeter Sint. „Wõta ja loe“ hind à 2 senti; 10 tükki — 15 senti. Ilmus
2 x tuus. Maksud aastaks 50 f., 1/2 a. 25 f. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktat-
misjoni heaks, tellimisi ja kaastöid saata toimetaja aadressil P. Sint, Päikeste 5-7,
Tallinn. Tellida võib ka Briti & Wälism. Piibliseltsist, Rataskaewu 4 Tallinna;
ſealſamas saada ka igasuguseid piibleid ja piiblosi.